

РЕШЕНИЕ

№ 114

гр. Стара Загора, 23.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА в публично заседание на десети декември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Румяна Ат. Танева

при участието на секретаря Стефани Хр. Чапанова като разгледа докладваното от Румяна Ат. Танева Търговско дело № 20245500900550 по описа за 2024 година

Предявен е иск с правно основание чл.432 КЗ във вр. чл. 45 ЗЗД – за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди и акцесорна претенция с правно основание чл.86 ЗЗД.

В представената **исковата молба** се твърди, че на 30.06.2024г., около 07:40ч. на път GAB 2185, на км. 2.300 с посока на движение с. Стоките ищцата, е претърпяла ПТП, като пътник на предна дясна седалка в управляваното от А. К. П., с ЕГН: ***** МПС марка: *****и“, модел: „Грант Витара“, с рег. № *****.

Твърди се, че причината за настъпилото ПТП е безспорно виновното поведение от страна на водача А. К. П., с ЕГН: *****, който при управление с несъобразена скорост спрямо пътните условия и релефа на местността на завой М6 по път GAB 2185 с посока на движение с. Стоките до моста на км 2.300, изгубил контрол над управляваното от него МПС марка: „*****“, модел: *****, с рег. № С***** и са паднали от моста, в дясно от пътното платно.

Посочва се, че незабавно след инцидента са сигнализирали на органите на МВР, които своевременно са посетили ПТП-то и са се обадили на екип за спешна медицинска помощ, които са положили необходимите грижи за ищцата. След това са съставили протокол за ПТП с пострадали лица с №50161/30.06.2024г., в който е описан механизмът на ПТП-то, вината за настъпване, както и част от травматичните увреждания, които е получила ищцата. Заявява се, че по категоричен и несъмнен начин фактите и обстоятелствата, които са изложени в настоящата искова молба и се явяват

официален писмен документ, съгласно нормата на чл. 179, ал. 1 от ГПК. Спрямо виновния водач е взето отношение чрез образуването на ЗМ 279 от 30.06.2024г. по описа на РУ - гр. Севлиево.

Обяснява се, че след настъпването на въпросното ПТП ищцата е загубила съзнание за неопределен период от време като получила травматични увреждания в областта на главата и гърдите. Първа помощ е оказана от екип на ЦСМП и е била откарана в ***** АД гр. *****, където е била приета по спешност в отделение по хирургия и е оказана необходимата медицинска помощ. Ищцата е била оставена за лечение и наблюдение във въпросното медицинско заведение от 30.06.2024г. до 03.07.2024г. включително.

Сочи се в исковата молба, че от издадената Епикриза към ИЗ № 7372/2024г. се вижда, че е получила травматични увреждания, които са както следва:

1. Contusio capitis /контузия на главата/;
2. Commotio cerebri /сътресение на мозъка/;

и окончателна диагноза: Мозъчно сътресение без открита вътречерепна травма;

Изложено е, че след като са били направени необходимите параклинични изследвания и преминала през необходимите консултативни прегледи, е била подложена на медикаментозно лечение. Ищцата твърди, че е изпитала силни болки в главата и цялото тяло, особено силни в областта на гърдите, като е имала постоянен световъртеж. По време на престоя във въпросното медицинско заведение многократно е била преглеждана от специалист - нервни болести, тъй като е залитала и е имала постоянен световъртеж за продължителен период от време. Обяснява се, че наред с това лекуващият екип от лекари начело с д-р *****, изрично е заявил, че за тях най-важно било да я лекуват от травматичните увреждания в областта на главата, тъй като те са могли да доведат до изключително тежки последици за здравето на ищцата и било най-важно за тях да се обърне необходимата грижа. Споделя, че по отношение на травмите и болките, които е имала в гръдния кош и в корема, лекуващият лекар изрично заявил да си обърне внимание след изписването от болницата в Габрово, тъй като липсва подходяща апаратура и необходимите специалисти.

Твърди се, че при изписването на ищцата за домашно лечение на 03.07.2024г. от въпросното лечебно заведение - Отделение по хирургия при ***** АД гр. *****, са били предписани необходимите медикаменти и дадени указания от лекуващия лекар за дома.

Споделя, че след прибирането в гр. Крън, стриктно е спазвала дадените указания от лекуващия лекар, за да възстанови здравословното си състояние. Твърди, че се е въздържала от всякаква физическа активност, но здравословното състояние не се е подобрявало – изпитвала е силен задух и

интензивни болки в областта на гърдите, което наложило отново да бъде настанена за болнично лечение. В тази връзка на 09.07.2024г. е била приета в Клиника по гръдна хирургия към УМБАЛ „проф. д-р С*****- гр. *****а. Била е оставена за лечение и наблюдение за периода от 09.07.2024г. до 12.07.2024г.

Ищцата сочи, че от така издадената Епикриза към ИЗ№ 14669/2024г., след извършените параклинични, образни изследвания и необходимите консултации с кардиолог и анестезиолог, се е установило гръдна травма с двустранни белодробни контузии, като тази в ляво е по-тежка с минимални вътрешни лацерации, кръвонасядане и минимален пневмоторакс. Фрактура на три ребрени дъги и множествени контузионни промени тип „матово стъкло“ в десен бял дроб. Посочва се, че в тази връзка е била поставена окончателна диагноза: Контузио торацис билатералис; Фрактура косте X, XI, XII декстра; Контузио пулмонис билатералис; Пневмоторакс синистра билатералис.

Посочва се, че при изписването на ищцата за домашно лечение на 12.07.2024г. от Клиника по гръдна хирургия към У*****са били предписани медикаменти за интензивните болки в областта на гърдите и силния задух, който е изпитвала. От лекуващия лекар са били дадени указания за намалена физическа активност в дома, през следващите 30 дни и правилен ХДР.

Твърди се, че вследствие на претърпените от ищцата телесни увреждания е изживяла изключително тежки неимуществени вреди, изразяващи се в причинените болки и страдания, като получените негативни последици от травмите търпи сега и ще продължава да търпя и за в бъдеще. Обяснява, че същите са променили в негативен аспект за продължителен период живот □. През въпросния период се е налагало да пие непрестанно обезболяващи медикаменти, тъй като усещала постоянна физическа болка от травматичните увреждания, които е получила вследствие на ПТП-то от 30.06.2024г. Според ищцата е изпитвала нетърпими болки при всяко едно движение. В периода на възстановяване, било фактически невъзможно да извършва обикновените си санитарно - битови дейности и непрекъснато трябвало да се грижи някой член на семейството за нея, което обстоятелство □ създавало изключително големи смущения и неудобства. Твърди, че се е чувствала безпомощна и депресирана, защото не само била лишена от възможността да се грижи за близките си, както го е правила до този момент, но сега се налагало те да се грижат за нея. С оглед на горното ищцата счита, че справедливото обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди, съгласно чл. 52 от ЗЗД следва да е в размер на сумата от 50 000 /петдесет хиляди/ лева.

Сочи, че освен получените силни физически болки, тя претърпяла и тежки психически травми, които довели до това, че месеци наред нямала желание за контакти с хора, като постоянно се завръщала към ужаса от инцидента. Това състояние на психическо разстройство □ довело проблеми

със съня, каквито преди нямала. Вследствие на процесното ПТП от 30.06.2024г., често изпадала в стрес и получавала пристъпи на паника, особено много се засилвали при необходимост да пътува в лек автомобил. Посочва, че особена тревожност предизвиквала срещата с коли от същия цвят, като веднага спомените за инцидента изплували. Обяснява, че загубила възможността да помага в домакинството в къщата, в която живее. Посочва, че непрекъснатите кошмари вследствие на случилото се, трудно заспиване и говоренето ѝ по време на сън са зачестили, като говоренето включвало и елементи от въпросната катастрофа. Кошмарите били придружени с внезапно събуждане от сън и изпадането ѝ в състояние на паника и емоционални елементи: като плачене и нервно изражение. Сочи, че живее с постоянен страх, че може пак да се повтори въпросното ПТП и изпитвала психологически дискомфорт от пътуване. Тези екстремни състояния, попречили на нормалния начин на живот на ищцата и заради тях отказвала да излиза на публични места, където имало много хора. Според нея се появила една незаинтересованост от участието ѝ в обществени събития, което преди липсвало. Също така, станала и хипер раздразнителна, емоционално нестабилна, засили се изблиците на злоба и внезапен плач, трудно задържане на внимание и трудно концентриране, хипер чувствителност, все състояния нехарактерни за нея от преди ПТП-то. Тези състояния са я принудили да съкрати кръга си от хора от семейството и приятелите си.

Сочи, че тъй като автомобилът управляван от виновния водач, причинил процесните неимуществени вреди - А. К. П., с ЕГН: ***** е притежавал валидно сключена застраховка с полица № BG/08/123003187878, валидна до 20.12.2024г. към *****, с ЕИК: *****, на 22.07.2024г., ищцата е подала молба /претенция/ за изплащане на дължимото ѝ обезщетение за претърпените неимуществени вреди, като им представила и абсолютно всички документи, с които разполагала. Твърди се, че от тях ставало видно вината на виновното лице, както настъпили неимуществени вреди вследствие на инцидента и механизмът на тяхното причиняване. Вместо това на 13.08.2024 г. ищцата получила писмо от страна на ответника с изх. № 310006244/12.08.2024г., в което е била уведомена, че щетата е била заведена под №211806699/23.07.2024г. и е необходимо да предостави още документация, като: подробно писмено обяснение за поредността на извършените прегледи и изследвания след ПТП-то с посочена дата и място; разчитане на CD на КТ на глава, гръден кош и корем, направени в ***** на 30.06.2024г.; медицински документи за периода от 03.07.2024г. – изписването от *****“ до 09.07.2024г. – датата на постъпване в ***** - гр. Стара Загора и други документи от прегледи и изследвания, направени във връзка с травмите, тъй като документите не били достатъчни за да се произнесат по така направената от ищцата застрахователна претенция.

Посочва се, че във връзка с горното ищцата е написала подробно писмено обяснение за поредността на извършените прегледи ,наред с това

посетила УМБАЛ „проф. д-р *****_ г*****с молба да □ издадат документ, който да представи на застрахователя ,с който да се докаже траматичните увреждания и необходимостта от допълнително лечение.

Обяснява, че с оглед на горното □ била издадена Втора Епикриза по номер на издаване, в която са включени всички факти и обстоятелства описани в първата като са добавени пояснения относно неяснотите между първите две епикризи.

Депозира, че веднага след като се е сдобила с всички необходими документи ги е предоставила на застрахователя, но вместо да получа дължимото справедливо обезщетение за претърпените неимуществени вреди вследствие на ПТП-то, тя е получила ново писмо — отказ, с Изх. № 310007942/16.10.2024г., с което ѝ се съобщило, че не са предоставени достатъчно доказателства и с оглед на това отказали да изплатят обезщетение.

Ищцата счита, че така постановения отказ с Изх. 310007942/16.10.2024г., издаден от ответника е незаконосъобразен, тъй като същият противоречи на закона и в частност на чл. 405, ал. 1 от КЗ, съгласно който „при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок“ и в тази връзка счита, че помежду им е налице валидно облигационно правоотношение. Полученият отказ не е основание да не бъде заплатено справедливо обезщетение за причинените неимуществени вреди на ищцата. Счита, че законодателят изрично е предвидил случаите, в които застрахователят има правото да откаже на застрахования изплащането на застрахователно обезщетение. Същите са визирани в нормата на чл. 408 от КЗ. Съгласно нея плащането може да се откаже само: 1. при умишлено причиняване на застрахователното събитие от лице, което има право да получи застрахователното обезщетение; 2. при умишлено причиняване на застрахователното събитие от застрахования с цел получаване на застрахователното обезщетение от друго лице; 3. при неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахования, което е значително с оглед интереса на застрахователя, било е предвидено в закон или в застрахователния договор и е довело до възникване на застрахователното събитие; 4. в други случаи, предвидени със закон. Твърди се, че в настоящия случай подобна хипотеза безспорно и категорично не е налице и ответникът по никакъв начин не е доказал виновно поведение от страна на ищцата, което да се явява причина за неизплащането на дължимото обезщетение.

Твърди се, че предвид гореизложеното, моли да бъдат призовани на съд и след като съдът се убеди в основателността на претенцията, ответникът да бъде осъден на основание чл. 386, ал. 1 и ал. 2 от КЗ, вр. чл. 432, ал. 1 от КЗ, вр. чл. 86 от ЗЗД, „*****“, с ЕИК: ***** , гр. С***** представлявано от ** Копач***** , да заплати полза на ищцата сумата в размер на 50 000 /петдесет хиляди/ лева, представляваща сумата на справедливото обезщетение за претърпените

неимуществени вреди, следствие на настъпилото на 30.06.2024г. застрахователно събитие и законна (мораторна) лихва върху сумата - предмет на настоящия иск, считано от датата на завеждането на настоящия иск 18.10.2024 г. до окончателното изплащане на задължението.

Моли, да му бъдат присъдени направените по настоящото дело съдебно деловодни разноски, както и адвокатско възнаграждение, заплатено съгласно чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА в полза на адв. М. Т..

Моли на основание чл.86 от ЗЗД да бъде осъден ответника да заплати в полза на ищцата и законната лихва до окончателното изплащане на задължението, считано от датата на подаване на настоящият иск 18.10.2024г.

Моли, обезщетението на настъпилите неимуществени вреди, представляващи претърпените от ищцата болки и страдания, както и направените от адв. М. Т. съдебно деловодни разноски, в това число заплатеният адвокатски хонорар да бъдат преведени по посочена банкова сметка, собственост на адв. М. Т..

С отговора на исковата молба ответникът намира исковете за процесуално допустими, но неоснователни, поради което ги оспорва изцяло, както по основание, така и по размер. Аргументите са следните:

Не оспорва качеството си на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите на водача на л.а. "*****" с ДК № СТ 8184 ВР А. К. П. към деня на твърдяното в исковата молба събитие - 30.06.2024 г.

Сочи се, че не оспорва и обстоятелството, че на 30.06.2024 г. на път GAB 2185, км. 2.300, в посока за с. Стоките, е реализирано ПТП /самокатастрофа/ с участието на посочения по - горе л.а. "*****" с ДК№ С*****Р, управляван от А. К. П..

Твърди обаче, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата, поради което прави възражение в тази насока. Счита, че предвид характера на твърдените от ищцата телесни травми, липсата на данни за лентовидни охлузвания и кръвонасядания в областта на шията и врата на последната, които обичайно биват причинявани при използването на безопасителен колан, както и с оглед естеството на удара - падане на МПС от мост, пострадалата също е нарушила правилата за движение по пътищата, като е пътувала в МПС без поставен задължителен безопасителен колан, с който процесното МПС е фабрично оборудвано. С оглед твърдения механизъм на ПТП намира, че с това си поведение ищцата е допринесла съществено за негативните последици от ПТП. В тази връзка посочва, че при описания в исковата молба механизъм на ПТП ищцата не би могла да се удари с такава сила и интензитет вътре в купето на автомобила, която да ѝ причини описаните в исковата молба увреди /мозъчно сътресение или твърдените двустранни белодробни контузии/, ако е била с правилно поставен безопасителен колан (т.е. при добро регулиране на дължината му).

Депозира се, че само за пълнота на изложението, ответникът уточнява, че данни за липсата на обезопасяване от страна на ищцата се съдържат в представената от нея Епикриза И.З. № 7372/2024 от ***** - гр. ***** Съгласно анамнезата на пациента /обясненията на самата пострадала/, при ПТП тя не е имала предпазен колан. Тези данни, дадени от заинтересованото от изхода на делото лице в момент, когато съобщаването на всички детайли от злополуката е било от съществено значение за здравето ѝ, установяват по безспорен и категоричен начин липсата на обезопасяване у пострадалата.

Посочва се, че на следващо място, оспорва твърдението на ищцата, че всички, описани в исковата молба, травми и оплаквания са причинени в резултат на процесното ПТП. Посочва се, че ищцата не ангажира достатъчно доказателства за установяване на твърдените от нея в исковата молба оплаквания.

Излага, че оспорва твърдението на ищцата, че в резултат на ПТП е получила фрактура на 3 ребрени дъги - X, XI и XII ребро отдясно. Това твърдение се опровергава от представените към исковата молба документи. Така /противно на твърдението в исковата молба за липса на подходящи апаратура и специалисти/ в Епикриза И.З. № 7372/2024 от ***** - гр. ***** е надлежно посочено, че на 01.07.2024 г. на ищцата е направена лицева рентгенография на гръден кош /за костни структури/ + коса графия на лява и дясна гръдни половини, като е отчетен следният резултат от изследването - Не се откриват категорични данни за фрактура на поослвдимите ребрени дъги двустранно. Разгънат бял дроб.

Изложено е, че фрактурата на 3 ребра е констатирана едва в Епикриза И.З. № 14669/2024 от ***** от 09.07.2024 г. /т.е. 9 дни след процесния инцидент/. Посочено е, че „данните за травматичните поражения са установени от CD запис - КТ на глава, гръден кош, корем от дата 30.06.2024 г., направен в*****“, но на тази дата такова изследване в цитираната болница не е провеждано.

Твърди се, че в повторната, допълнена Епикриза от УМБАЛ „Проф.

***** е уточнено, че въпросното изследване /КТ на глава, гръден кош и корем/ е проведено в МБАЛ - Севлиево, но нито в исковата молба се твърди, нито са налице никакви други данни ищцата да е посещавала изобщо болницата в гр. Севлиево.

Заявява, че отделно от това, възниква основателният въпрос при наличието на такова изследване от *****защото същото не е съобразено при настаняването на пострадалата в ***** а в епикризата от тази болница е констатирана нормална находка.

Посочва, че предвид изложеното, установените 9 дни след инцидента травми не биха могли да бъдат свързани с процесното ПТП, поради което оспорваме както наличието на същите, така и връзката им с твърдяното

събитие.

Оспорва, също така, твърденията на ищцата за получени в резултат на инцидента белодробни контузии. Същите не се установяват от медицинската документация. В тази връзка вече уточнява, че при първото, извършено рентгеново изследване от 01.07.2024 г., е посочено: „Разгънат бял дроб без дихателна недостатъчност“ /Епикриза И.З. № 7372/2024 от*****/. В последствие в Епикриза И.З. № 14669/2024 от *****/ отново е констатирано същото обстоятелство: „Добър рентгенологичен контрол, разгънат белодробен паренхим“. Тази констатация в Епикризата е направена в резултат на проведеното образно изследване на торакас от 09.07.2024 г., в което е посочен същият резултат: „Разгънат белодробен паренхим двустранно. Без данни за контузионни промени.“

Твърди, че в повторната, допълнена Епикриза от *****/ действително е вписана твърдяната в исковата молба контузия на бял дроб, но направената констатация за същата не почива на обективните данни от проведените медицински изследвания и прегледи. Напротив, в пълно противоречие с вписаната диагноза, в Епикризата е посочено: „Контузионните зони и другите промени не се визуализират, поради изминалите 10 дни от деня на травмата. Вероятно са претърпели резорбция.

Ответникът счита, че предвид липсата на обективни данни, резултат от медицински изследвания и прегледи, оспорва твърдението на ищцата за претърпяна в резултат на ПТП белодробна контузия. Намира за несериозно обосноваването на подобна диагноза само на база на вероятности и хипотези. Евентуално, счита, че това увреждане е било изключително леко, предвид факта, че едва 9 дни след инцидента лекарите не са могли да установят никакви следи от посочената контузия на белия дроб и ищцата е била възстановена напълно /предположение, направено в епикризата, което само по себе си е доста спорно/.

Сочи се, че на следващо място, намират претенцията за неимуществени вреди /50 000 лв./ за силно завишена по размер и неотговаряща на реално претърпените от пострадалата и доказани в хода на процеса душевни болки и страдания.

Посочва се, че в тази връзка уточнява, че съгласно константната практика на ВКС критерият "справедливост", визиран в разпоредбата на чл. 52 ЗЗД, не е абстрактен и при определяне размера на обезщетението съдът следва да се ръководи не от субективните възприятия на ищеца за търпените болки и страдания, а да преценява редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства като: характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания и пр.

Посочва, че по делото липсват данни за причинени на ищцата сериозни увреждания, както и за настъпили усложнения в процеса на възстановяване. Напротив, видно от представените от ищцата медицински документи

лечението ѝ в болнични условия от претърпените от ПТП травми е протекло нормално и без усложнения.

Според ответника ищцата е изписана от болничното заведение в *****на третия ден след настаняването ѝ (колкото е минималният задължителен срок на хоспитализация по клинична пътека). Нещо повече, при извършения преглед от специалист не са установени увреждания или фрактури на костите на черепа /“глава - без наранявания“/ и е констатиран негативен неврологичен статус („без неврологичен дефицит“: „съзнание - ясно“: „липсва отпадна огнищна неврологична симптоматика и синдром на МРА“)

Намира, че горното навежда на извода за претърпяно мозъчно сътресение от най - лека степен, който извод се подкрепя и от данните за проведеното спрямо ищцата консервативно, само медикаментозно лечение (без инвазивни намеси).

Относно твърдения в исковата молба посттравматичен стрес, ответникът заявява, че оспорва настъпването на същия, както и причинно - следствената връзка между тези оплаквания на ищцата и процесното събитие.

Обяснява се, че по делото липсват доказателства ищцата да е потърсила консултация с психолог или да е провела някаква медикаментозна терапия за преодоляване на твърдените психологически последици и душевни страдания след процесното ПТП.

Твърди се, че ищцовата претенция не е съобразена по размер със социално-икономическата обстановка в страната, както и с обичайната съдебна практика за обезщетяване на подобни по вид и тежест вреди, съгласно която присъжданите обезщетения са в пъти по - ниски от претендираното.

Заявява се, че в допълнение, следва да бъде отчетено, че съгласно константната съдебна практика и правна доктрина в областта на обезщетяването по реда на чл. 52 от ЗЗД, при определяне на справедливия размер на обезщетение за претърпени неимуществени вреди следва да бъдат ценени, както икономическата обстановка в страната към процесния период, така и стандарта на живот в страната по начин, че обезщетението да не води до завишаване на същия. Целта на закона е обезщетението по чл. 52 от ЗЗД да не обогатява и/или изкуствено да повишава стандарта на живот на увредените лица, а да бъде балансиран, обективен и адекватен паричен еквивалент на претърпените болки и страдания. В този смисъл се счита, че претендираният размер на застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди от най - лека степен /повърхностни контузии и травми/ няма своята социална и икономическа обосновка. Счита, че присъждането на подобни суми е в разрез с целта на закона за баланс между неимуществените вреди и тяхното парично измерение.

Твърди се, че неоснователността на предявения главен иск води до неоснователност и на акцесорния такъв за законна лихва.

Посочва се, че предвид гореизложеното, моли да се постанови решение, с което да се отхвърлят предявените от А. А. А. искове.

Моли да се присъдят сторените по делото разноски, вкл. и юрисконсултско възнаграждение.

С допълнителната искова молба, ищецът изцяло поддържа подадената искова молба и оспорва твърденията изложени в отговора на исковата молба от страна на ответното дружество. Твърди се, че същите са голословни и не кореспондират със събрания по делото доказателствен материал. В тази връзка счита, че не са налице каквито и да е било доказателства, от които би могло да се направи обоснован извод, че ищцата е съпричинила вредоносния резултат, чрез непоставянето си на безопасителен колан. Заявява се, че единствените доказателства в тази насока са твърденията на водача, който твърди, че виновно е причинил процесното ПТП и е субективно заинтересован от изхода на настоящото производство. Счита се, че дори да се установи, че в действителност ищцата е била без поставен безопасителен колан, то с оглед спецификата от техническа гледна точка на процесното ПТП отново биха настъпили въпросните травматични увреждания. Сочи се, че чрез евентуално допуснатите и събрани от съда доказателства по настоящото дело ще се установи това спорно по делото обстоятелство.

Относно твърдението на ответника, че не е налице причинна връзка между процесното ПТП и причинените травматични увреждания на ищцата, прави възражение в тази насока, като в исковата молба подробно е посочено обстоятелството, защо в първата епикриза не са визирани всички травматични увреждания получени от ищцата и защо това се случва едва във втората епикриза такава. Отново заявява, че след допускане на КСМАТЕ ще се установят твърдените факти и преди всичко тези свързани с причинната връзка между травмите и ПТП- то.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

По делото не е спорно, че на 30.06.2024 г., около 07:40ч. на път ГАВ 2185, на км. 2.300 с посока на движение с. Стоките, се е движил л.а. марка: *****, модел: „*****, с рег. №*****Р управляван от А. К. П., като е настъпило ПТП с А. А. А., като пътник на предна дясна седалка, която е получила телесни увреждания.

Към датата на ПТП - 30.06.2024г. л.а. марка „С***** модел: „***** с рег. № *****, управляван от А. П. има сключена застраховка “Гражданска отговорност” с ***** з.п. № BG/08/123003187878 на 22.07.2024г., валидна до 20.12.2024г.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ, пострадалата е предявила претенцията си за изплащане на застрахователно обезщетение пред застрахователя и е представила всички документи, с които е разполагала, които са получени от застрахователя на 26.10.2023 г. По случая е заведена

щета № 211806699.

От заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза се установява следното:

След ПТП на 30.6.2024 г. А. А. А. на 29 г. е получила: Мозъчно сътресение без загуба на съзнание. Контузия на гръдния кош. Счупване на 10,11 и 12 ребра вдясно отзад.

По делото няма данни за проведени контролни прегледи и консултации. Болките от счупени ребра траят около 1-2 месеца и са изразени при кихане, кашляне, дълбоко поемане на въздух.

Счупването на три ребра е причинило трайно затрудняване на движението на снагата по смисъла на чл. 129 НК.

Възстановяването трае около 2,5 месеца.

Мозъчното сътресение не е било съпроводено с пълна загуба на съзнание. Това е видно от показанията на очевидците. Липсата на спомен не е надежден критерий за преценка, тъй като е субективно твърдение и се наблюдава при степенни разстройства на съзнанието. Мозъчното сътресение е причинило разстройство на здравето извън случаите на чл. 128 и чл. 129 НК. Възстановяването трае по-малко от 30 дни.

Контузията на гръдния кош е причинила страдание. Възстановяването трае по-малко от 30 дни.

В съдебномедицински аспект може да се аргументира извод, че описаните увреждания са причинени от действието на твърди тъпи предмети, условие за каквото има в купето на лек автомобил при процесното ПТП.

Механизмът на ПТП е следният:

На 30.06.2024 г., около 07:40 часа, в*****, общ. Севлиево, по път ГАВ 2185, в посока към с. *****, със скорост около 52 км/ч се е движил л.а. *****, рег. № *****, управляван А. К. П.. На предна дясна седалка е пътувала А. А. А.. На задната седалка са пътували ***** И. (заемал място зад водача) и Карола А. (заемала място зад пътника). Било през е светлата част на денонощието с нормална видимост. Пътната настилка е била суха. На км 2+300, непосредствено преди мост над река Росица, автомобилът се е движил в участък от пътя със завой наляво, с радиус от 16 м. Критичната скорост на плъзгане за безопасно преминаване през участъка за този радиус на дъгата е 35 км/ч. Поради движение със скорост, по-висока от критичната, автомобилът е загубил напречна устойчивост и е започнал да се плъзга странично, надясно спрямо посоката си на движение. Водачът е задействал спирачната система с максимално усилие, оставяйки спирачни следи по пътната настилка, но към този момент на практика автомобилът е неуправляем и водачът е загубил контрол над управлението му. Плъзгайки се, л.а. Сузуки е продължил движението си напред и надясно, достигайки северния парапет на моста. На около **4,30-7,60 м южно от линията на ориентира** автомобилът се ударил с предната си дясна ъглова част в металния

парапет на моста, разрушил го е и е започнал процес на летеж към реката. Към този момент скоростта на автомобила е била около 36 км/ч. При летежа, автомобилът се е завъртял надясно около хоризонталната си ос, изминал е разстояние около 10,40 м в хоризонтална проекция и се е ударил в терена с горните си десни странични състави в областта на преден капак, преден калник, таван и предна дясна врата. След този удар, автомобилът е продължил да се върти надясно около хоризонталната си ос и се е установил в покой на колела в реката, така както е описан в протокола за оглед и е нанесен в мащабната скица. В резултат на ПТП е пострадал пътникът на предна дясна седалка в автомобила - А. А..

Причините за настъпване на ПТП от техническа гледна точка са:

субективните действия на водача, който при избора си на скорост на движение не се е съобразил с характера на пътя (ляв завой с малък радиус) и се е движил със скорост, която е по-висока от критичната скорост на странично плъзгане за безопасно преминаване през участъка с радиус на дъгата 16 м. В резултат на тези си действия, водачът е загубил контрол над управлението от него автомобил, напуснал е платното за движение и е „излетял“ от моста.

Автомобил **** с рег. № ***** е фабрично оборудван с обезопасителни колани на предни и задни седалки.

В делото се съдържат данни, че *пострадалата не е била с поставен предпазен колан.*

Ако е била с поставен предпазен колан, тялото ѝ щедо бъде фиксирано в областта на таза във всички посоки. Гръдният кош ще е фиксиран в предно-задно направление. Главата и крайниците не подлежат на фиксиране от колана.

Контузията на белия дроб няма потвърждение при апаратните изследвания. Няма приложени антибиотици, като превенция на белодробно възпаление.

В приложената медицинска документация няма описани повърхностни травматични увреждания. Специфични увреждания от предпазен колан не са задължителен елемент у всички пострадали.

Предназначението на предпазния колан е да задържи човешкото тяло на седалката по време на удар на МПС, при отхвърляне на тялото **напред** от инерцията. Коланът предотвратява множество средни и тежки травми - черепно-лицеви, удари на главата в предното стъкло и рамката над него, счупвания на гръдния кош при удари в кормилото и в арматурното табло. Правилно поставения предпазен колан разпределя силите на внезапното забавяне на тялото върху по - големи и по - здрави негови части, като гърдите, бедрата и раменете. Коланът се разтяга леко, за да забави тялото и да увеличи разстоянието на спирането му.

Коланът няма възпиращо действие при движението на тялото встрани.

Другото предназначение на колана е да задържи телата върху седалките при преобръщането на автомобила, както и да предотврати изпадането им от него.

С оглед на конкретния механизъм на ПТП, действието на предпазния колан няма възпиращо действие за тялото на пострадалата встрани надясно, вследствие на въртенето и преобръщането на автомобила, но използването му би предотвратило свободното движение на тялото в купето на автомобила.

Уврежданията при поставен предпазен колан могат да бъдат твърде разнообразни, което се обяснява с влиянието на множество фактори, като величината на кинетичната енергия, посоката на действие на травмиращата сила, индивидуалната устойчивост на организма, наличието на дрехи.

Нефиксираните части от тялото - глава и крайници - могат да получат контакт с интериора и оттам различни по вид и тежест травматични увреждания. Едно от тях е удар в главата и мозъчно сътресение.

При високи стойности на кинетичната енергия предпазните колани придобиват свойствата на твърди тъпи предмети и травмиращата сила е достатъчна за получаване на гръдни травми, каквато е описаната по-горе, а дори и по-тежки увреждания на органи.

В съдебно заседание вещите лица поясняват, че с или без поставен колан, ребрата биха се счупили при този механизъм на травма, тъй като горната част на тялото не може да бъде възпряна напълно при движение встрани. Главата не се фиксира от предпазния колан, така че сътресение – с колан или без колан – би настъпило, тъй като при амплитуда на движение главата може да удари вътрешната част на купето.

По делото са събрани гласни доказателства.

Свидетелят А. К. П. посочва, че той е водач на процесното МПС - *** модел „Г*****“ производство 2000г., джип. Произшествието настъпило на 30.06.2024г. Прибирали се към ***** от село*****о пътя, преди този остър ляв завой, нямало нито една табела, която да показва, че е опасен завоя. Със свидетеля пътували А. А. и ***** И. А. стояла на предната седалка в дясно, като според свидетеля не била с обезопасителен колан. При намаляване на скоростта, по пътя имало чакъл, джипът се подхлъзнал и влязъл настрани. Свидетелят изгубил контрол и джипа паднал през моста в реката. Според него колата направила лупинг при падането – джипът се е завъртял, ударил се в преден десет калник и предна дясна страна, след това при падането се преобрънала и паднала на гуми в реката.

Свидетелят посочва, че след ПТП – то ищцата била припаднала вътре в колата, зад неговия гръб. Изправил я, разтърсил я и тя се събудила и от стреса и от ужаса излязла направо през прозореца, без да отвори вратата и легнала на тревата.

Свидетелят ***** който е брат на ищцата посочва, че знае за

ПТП - то, в което участвала сестра му на 30.06.2024г. След ПТП – то, ищцата била настанена в болницата в Севлиево, като там била една седмица. След това я изписали и се прибрала вкъщи. Не можела да се движи, не можела да става, болели я ребрата. Отишла втори път в болницата в С*****, защото изпитвала болки в ребрата. Там установили, че има три счупени ребра и кръв в белия дроб и лежала една седмица в болницата в *****. После я изписали. Сестра му сама се хранела, но не можела сама да се къпе. Болели я главата, ребрата и трудно дишала. След един месец не се възстановила, след това два месеца се движила с патерици заради счупените три ребра. Свидетелят посочва, че след ПТП – то, сестра му не е започвала работа, а преди това работела като сервитьорка. Според свидетеля след катастрофата, сестра му не била добре психически, била стресирана, сънувала кошмари, ограничила контактите с хора, била по - затворена и негативна.

Свидетелят *****, посочва, че е приятел на А. А., участвал в произшествието, преди настъпването на ПТП – то, спял на задната седалка. Пътували в посока*****. Свидетелят пътувал точно зад шофьора и бил без колан, а А. била до шофьора, не си спомня дали тя е била с колан. Свидетелят се събудил от писъците, точно преди изхвърчането от моста. Затворил си очите при самото изхвърчане, колата паднала в реката на колелета. След като паднали, А. била наклонена към шофьора, който останал на шофьорското си място. Тя не била точно зад гърба му, но наклонена зад него. Била в съзнание, уплашена, викала: „Какво се случи?“. Свидетелят не знае, как А. е излязла от колата. За първи път след инцидента я видял след изписването. Ходили да си леят куршум. А. му казала, че я болят ребрата. Според свидетеля, А. се възстановявала четири - пет месеца, като два месеца ходела с патерици. Излизали заедно в двумесечния период след произшествието, на лекар. Когато свидетелят я придружавал при лекаря, тя била с патерици.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на чл. 380 КЗ.

По делото не е спорно, че към момента на настъпване на ПТП - 30.06.2024г., л.а. марка „Сузуки“, модел: *****, с рег. № *****, управляван от А. П. има сключена застраховка “Гражданска отговорност” с *****, по з.п. № ВГ/08/123003187878 на 22.07.2024г., валидна до 20.12.2024г.

Съдът намира, че следва да приложи законовата разпоредба на чл. 498, ал. 3 КЗ, която обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между

пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с новия КЗ, с цел предотвратяване или намаляване на съдебните производства по този вид спорове. Следователно, изтичането на рекламационния срок е предпоставка за възникването на самото право на пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на ГО на автомобилистите.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ, пострадалата е предявила претенцията си за изплащане на застрахователно обезщетение пред застрахователя и е представила всички документи, с които е разполагала, които са получени от застрахователя на 26.10.2023 г. По случая е заведена щета № 211806699.

Поради това съдът намира, че предявеният иск е допустим.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

В настоящия случай доколкото няма постановена присъда, която да е задължителна за гражданския съд на основание чл. 300 от ГПК относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, тези предпоставки следва да бъдат установени с доказателства в хода на настоящото производство.

Видно от заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза **причините за настъпване на ПТП - то от техническа гледна са субективните действия на водача, който при избора си на скорост на движение не се е съобразил с характера на пътя (ляв завой с малък радиус) и се е движил със скорост, която е по-висока от критичната скорост** на странично плъзгане за безопасно преминаване през участъка с радиус на дъгата 16 м. В резултат на тези си действия, водачът е загубил контрол над управлението от него автомобил, напуснал е платното за движение и е „излетял“ от моста.

С оглед изложеното съдът намира, че водачът на л.а. „Т*****с рег. №*****НР е нарушил разпоредбата на чл. 20, ал. 2, изр. 1 от ЗДвП /в редакцията действаща към датата на ПТП преди изменението бр. 64 от 2025 г. в сила от 7.09.2025 г./, където е посочено, че водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране на скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с **релефа на местността**, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие.

Поради това съдът приема, че деянието на водача на л.а. марка

„*****“, модел: „*****“, с рег. №***** осъществява всички признаци /обективни и субективни/ на деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД. Следователно отговорността на „*****“, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ следва да бъде ангажирана.

Относно размерът на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието “справедливост” не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания и др.

Видно от заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза при процесното ПТП, **ищцата е получила мозъчно сътресение без загуба на съзнание, контузия на гръдния кош, счупване на 10,11 и 12 ребра вдясно отзад. Счупването на три ребра е причинило трайно затрудняване на движението на снагата по смисъла на чл. 129 НК, като възстановяването трае около 2,5 месеца. Мозъчното сътресение е причинило разстройство на здравето извън случаите на чл. 128 и чл. 129 НК, като възстановяването трае по-малко от 30 дни. Контузията на гръдния кош е причинила страдание -възстановяването трае по-малко от 30 дни.**

От свидетелските показания, които съдът изцяло кредитира като убедителни, последователни и непротиворечиви се установява, че лечебният и възстановителен период на ищцата е продължил около два месеца, не е можела да се къпе сама, изпитвала болки в ребрата. След ПТП – то, ищцата ограничила контакти с хора, сънувала кошмари, чувствала се подтисната. Преди ПТП – то, работела като сервитьорка, но след това преустановила работа и към момента все още не е започнала работа. Съдът не кредитира свидетелските показания относно обстоятелствата, че заради болките в ребрата, ищцата е ползвала патерици, тъй като според вещото лице д-р Б., счупването на ребрата не изискват ползване на патерици.

С оглед изложеното съдът приема, че вследствие на претърпените травми при процесното ПТП, ищцата е претърпяла болки и страдания, които са довели до ограничения от личен, битов, трудов и социален характер. Неминуемо вследствие на ПТП – то, ищцата е преживяла и силен емоционален стрес. Ето защо съобразявайки посочените обстоятелства, младата и работоспособна възраст на ищцата – 29 години, към момента на ПТП –то, съдът намира, че справедливо обезщетение за претърпените от А. А.

А. неимуществени вреди би била сумата от **15 338, 76 евро /30 000 лв./**.

По възражението за съпричиняване.

В разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД е предвидена възможност за намаляване на обезщетението за вреди от деликт, но намаляването на обезщетението е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване по смисъла на закона, пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, независимо дали е действал виновно. Приложението на посоченото правило е обусловено от наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия, с което обективно е създал предпоставки или възможности за настъпване на увреждането, т. е. в хипотеза, когато е налице причинна връзка между действията или бездействията на пострадалия и вредоносния резултат. В този смисъл е и задължителната съдебна практика - т. 7 на ППВС № 17/63 г.

От страна на ответното дружество е направено възражение за съпричиняване от страна на ищцата, поради неизползване на безопасителен колан.

По делото не е спорно, че при настъпване на процесното ПТП, **ищцата не е използвала безопасителен колан**. Видно обаче от обясненията на вещите лица в съдебно заседание **ребрата биха се счутили, както с поставен, така и без поставен колан**, при този механизъм на травма, тъй като горната част на тялото не може да бъде възпряна напълно при движение встрани. Същият извод важи и за главата, тъй като тя не се фиксира от предпазния колан, така че сътресение – с колан или без колан – би настъпило, тъй като при амплитуда на движение главата може да удари вътрешната част на купето.

Поради това съдът намира, че **възражението за съпричиняване е неоснователно**.

Предвид гореизложеното съдът намира, че „*****следва да заплати на А. А. А. сума в размер на **15 338, 76 евро /30 000 лв./**, представляваща сумата на справедливото обезщетение за претърпените неимуществени вреди, следствие на настъпилото на 30.06.2024г. ПТП ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска - 18.10.2024 г. до окончателното изплащане на задължението, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск над сумата от **15 338, 76 евро /30 000 лв./до предявения размер от **25 564, 60 евро/50 000 лв./**, като неоснователен.**

По отговорността за разноски:

В хода на производството е представен договор за правна защита и съдействие сключен между ищцата и Еднолично адвокатско дружество М. Б., в който е обективизирано договорено адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАДв.

Съгласно решение от 25.01.2024 г. по дело ***** на СЕС Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен да определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Доколкото актовете на СЕС за задължителни за българските съдилища, претендираното от адв. М. Б. адвокатско възнаграждение следва да бъде определено от съда по посочените по - горе критерии.

В конкретния случай предметът на делото е пряк иск на пострадало лице към застрахователя по застраховка "Гражданската отговорност на автомобилистите" за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди при ПТП. Направено е възражение на ответника за съпричиняване и доказателствени искания за установяване на обстоятелствата, относими към приложението на чл. 52 и чл. 51, ал. 2 ЗЗД, които по правило и по своя характер са очаквани процесуални действия по такъв вид дела. При определяне на адвокатското възнаграждение, следва да се вземе и предвид факта, че исквата и допълнителната искова молба са изготвени от друг адвокат, чиито пълномощия са оттеглени в следствие от ищцата, като адв. М. Б. е ангажирана да осъществява защитата в по – късен момент. На следващо място, делото не се отличава с фактическа и правна сложност, тъй като по делата с подобен предмет е формирана и съдебна практика, а развитието на производството е типично за дела от този вид. Поради това съдът намира, че с оглед фактическа и правна сложност на делото и обема на оказаната правна помощ на ищцата от адв. М. Б., адвокатското възнаграждение следва да бъде определено **в размер на 2 045, 17 евро/4 000 лв./ с ДДС.**

С оглед изхода на делото ***** следва да заплати на Еднолично адвокатско дружество М. Б. адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатско помощ на ищцата **в размер на 1 227, 10 евро /2 400 лв. / съразмерно с уважената част от иска.**

Ответникът „*****е направил в настоящото производство следните разноски: възнаграждение за изготвяне на комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза в размер на 500 лв. /255, 65 евро/. Съдът на основание чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ, определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро/200 лв./ или така **общият размер е 357, 90евро/700 лв./.**

С оглед изхода на делото А. А. А. следва да заплати на

„*****направените по делото разноски в размер на 143, 16 евро/280 лв. / съразмерно с отхвърлената част от иска.

Видно от данните по делото от бюджета на съда е изплатено възнаграждение за изготвяне на комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза в размер на 613, 55 евро/1 200 лв. /.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, „Д***** следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на 613, 55 евро/1 200 лв./ и сумата от 368, 13 евро/720 лв. /, представляваща разноски, платени от бюджета на съда съразмерно с уважената част от иска.

Съгласно [чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България \(ЗВЕРБ\), решение \(ЕС\) 2025/1407](#) на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и [Регламент \(ЕС\) 2025/1409](#) на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на [Регламент \(ЕО\) № 2866/98](#) по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочените сума следва да се превалутират по правилата на [чл. 12-13 от ЗВЕРБ](#), тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „*****АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. ***** да заплати на А. А. А., ЕГН ***** , с адрес: гр. К***** сума в размер на 15 338, 76 евро /30 000 лв./, представляваща сумата на справедливото обезщетение за претърпените неимуществени вреди, следствие на настъпилото на 30.06.2024г. ПТП ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска - 18.10.2024 г. до окончателното изплащане на задължението, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск над сумата от 15 338, 76 евро /30 000 лв./ до предявения размер от 25 564, 60 евро /50 000 лв./, като неоснователен.

ОСЪЖДА „***** , ЕИК 0***** , със седалище и адрес на управление: гр.***** да заплати на Еднолично адвокатско дружество М. Б. с адрес: ***** адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатско помощ на ищцата в размер на 1 227, 10 евро /2 400 лв./ съразмерно с уважената част от иска.

ОСЪЖДА А. А. А., ЕГН ***** , с адрес: ***** да заплати на „***** ЕИК 0***** със седалище и адрес на управление: гр. С***** направените по делото разноски в размер на 143, 16 евро/280 лв./ съразмерно с отхвърлената част от иска.

ОСЪЖДА *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: Г***** да **заплати** на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса **в размер на 613, 55 евро /1 200 лв./** и сумата от **368, 13 евро /720 лв./**, представляваща разноски, платени от бюджета на съда съразмерно с уважената част от иска.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Стара Загора: _____